

שבת קכד

קנין	ומקלות	גלוסטרא	ומדוכה
לא סידור הקנין ולא נטילתן דוחה את השבת. גלוסטרא - דתנן: נגר שיש בראשו	מקלות דקין חלקין היו שם ומניחו על כתפו ועל כתף חברו ותולה ומפשיט. רבי אלעזר אומר: ארבעה עשר שחל להיות בשבת מניח ידו על כתף חברו, ויד חברו על כתיפו, ותולה ומפשיט.	גלוסטרא, רבי יהושע אומר: שומטה מן פתח זה ותולה בחבירו בשבת, רבי טרפון אומר: הרי הוא ככל הכלים ומיטלטל בחצר	מדוכה, אם יש בה שום - מטלטלין אותה, ואם לאו - אין מטלטלין אותה!
כולן קודם התרת כלים נשנו			
רבי אלעזר רבה - דילמא לאחר התרת כלים נשנו	קנים טעמא מאי - משום איעפוש, בהאי פורתא לא מיעפש	מקלות - אפשר כרבי אלעזר	גלוסטרא - כדרכי ינאי, דאמר רבי ינאי: בחדר שאינה מעורבת עסקין רבי יהושע סבר: תוך הפתח כלפנים דמי, וקמטלטל מנא דבתים בחצר ורבי טרפון סבר: תוך הפתח כלחוץ דמי, ומנא דחדר בחצר קא מטלטל

משנה

תנא קמא	ר' נתניה
כל הכלים ניטלין לצורך	אין ניטלין אלא לצורך
רבה דבר שמלאכתו להיתר לצורך גופו	דבר שמלאכתו להיתר, לצורך גופו - אין, לצורך מקומו - לא
ודבר שמלאכתו לאיסור, לצורך גופו - אין, לצורך מקומו - לא	
רבא דבר שמלאכתו להיתר בין לצורך גופו בין לצורך מקומו	ואפילו דבר שמלאכתו להיתר, לצורך גופו ולצורך מקומו - אין, מחמה לצל - לא
ודבר שמלאכתו לאיסור לצורך גופו ולצורך מקומו - אין, מחמה לצל - לא	

קושי: והא דתנן: **אין סומכין את הקדירה בבקעת, וכן בדלת.** והא בקעת דביום טוב - דבר שמלאכתו להיתר הוא, אלמא: דבר שמלאכתו להיתר, בין לצורך גופו בין לצורך מקומו אסור!
תירוץ: התם מאי טעמא - כיון דבשבת דבר שמלאכתו לאיסור הוא, גזירה יום טוב אטו שבת.
וכי תימא שבת גופיה תישתרי, דהא דבר שמלאכתו לאיסור לצורך גופו ולצורך מקומו שרי! -
הני מילי - היכא דאיכא תורת כלי עליו, היכא דליכא תורת כלי עליו - לא.

קושי על התירוץ : ומי גזרינן? והתנן : **משילין פירות דרך ארובה ביום טוב, אבל לא בשבת.**
וסתירה בין המקור שהובאה כקושי לבין מקור תנאי אחר : ומי לא גזרינן? והתנן : **אין בין יום טוב לשבת אלא אוכל נפש בלבד!**

קושי	אין בין יום טוב לשבת אלא אוכל נפש בלבד!	משילין פירות דרך ארובה ביום טוב, אבל לא בשבת	
דילמא עד כאן לא קאמר רבי אליעזר התם - אלא דאפשר לפרנסה, אבל היכא דלא אפשר לפרנסה - לא. אי נמי; עד כאן לא קאמר רבי יהושע התם - דאפשר בהערמה, אבל היכא דלא אפשר בהערמה - לא.	ר' אליעזר אותו ואת בנו שנפלו לבור, רבי אליעזר אומר: מעלה את הראשון על מנת לשוחטו ושוחטו, והשני עושה לו פרנסה במקומו בשביל שלא ימות.	ר' יהושע אותו ואת בנו שנפלו לבור מעלה את הראשון על מנת לשוחטו ואינו שוחטו, ומערים ומעלה את השני. רצה - זה שוחט, רצה - זה שוחט	תירוץ 1
<u>קושי</u> : אימר דשמעת להו לבית שמאי הוצאה - טלטול מי שמעת להו? <u>תירוץ</u> : וטלטול גופיה, לאו משום הוצאה היא?	בית שמאי אין מוציאין את הקטן ואת הלולב ואת ספר תורה לרשות הרבים	בית הלל בית הלל מתירין	תירוץ 2

משנה. כל הכלים הניטלין בשבת - שבריהן ניטלין עמהן, ובלבד שיהיו עושין מעין מלאכה. שברי עריבה - לכסות בהן את פי החבית, שברי זכוכית - לכסות בהן את פי הפך. רבי יהודה אומר: בלבד שיהיו עושין מעין מלאכתן; שברי עריבה - לצוק לתוכן מקפה, ושל זכוכית - לצוק לתוכן שמן.

מחלוקת	דברי הכל	קושי
רב יהודה אמר שמואל 1 שנשברו מערב שבת דמר סבר : ומר סבר : מעין מפילו מעין מלאכתן - מלאכה אין. מעין מלאכה אחרת - לא	אבל נשברו בשבת - דברי הכל מותרין הוואיל ומוכנין על גבי אביהן - מותר	מותיב רב זוטראי : מסיקין בכלים ואין מסיקין בשברי כלים. דנשברו אימת? אילמא דנשברו מערב יום טוב - עצים בעלמא נינהו! אלא לאו - ביום טוב, וקתני מסיקין בכלים ואין מסיקים בשברי כלים!
רב יהודה אמר שמואל 2 שנשברו בשבת דמר סבר : ומר סבר : מוכן הוא נולד הוא	אבל מערב שבת - דברי הכל מותרין הוואיל והוכנו למלאכה מבעוד יום	

מסיקין בכלים ואין מסיקין בשברי כלים	כשם שמסיקין בכלים כך מסיקין בשברי כלים	אין מסיקין לא בכלים ולא בשברי כלים
רבי יהודה	רבי שמעון	רבי נחמיה

